

Нови Завјет

ПРВА ПОСЛАНИЦА СВЕТОГ АПОСТОЛА ПАВЛА КОРИНЋАНИМА

1 Поздрав. Благодарност Богу за благодат и заједницу у Христу. О диобама у Коринту. Ријеч о крсту: лудост или сила? Христос Божија сила и премудрост.

1. Павле, вољом Божијом позвани апостол Исуса Христа, и брат Состен,
2. Цркви Божијој која је у Коринту, освећенима у Христу Исусу, позванима светима, са свима који на сваком мјесту призивају име Господа нашега Исуса Христа, њиховога и нашега:
3. Благодат вам и мир од Бога Оца нашега и Господа Исуса Христа.
4. Благодарим непрестано Богу мојему за вас, на благодати Божијој која вам је дата у Христу Исусу,
5. Што се у свему обогатисте у њему, у свакој ријечи и сваком знању,
6. Као што се свједочанство Христово утврди у вама;
7. Тако да не оскудијевате ни у једном благодатном дару, ви који чекате откривење Господа нашега Исуса Христа,
8. Који ће вас и утврдити до краја да будете беспрекорни на дан Господа нашега Исуса Христа.
9. Вјеран је Бог који вас позва у заједницу Сина својега Исуса Христа, Господа нашега.
10. Молим вас пак, браћо, именом Господа нашега Исуса Христа да сви исто говорите, и да не буду међу вама раздори, него да будете утврђени у истом разуму и истој мисли.
11. Јер сам чуо за вас, браћо моја, од Хлојиних, да су међу вама свађе.
12. А ово кажем зато што сваки од вас говори: Ја сам Павлов, а ја Аполов, а ја Кифин, а ја Христов.
13. Зар се Христос раздијели? Да се Павле не разапе за вас? Или се у име Павлово крстите?
14. Благодарим Богу што не крстих ни једнога од вас осим Христа и Гаја,
15. Да не би ко рекао да у име своје крстих.
16. А крстих и дом Стефанинов; даље не знам да ли неког другог крстих.

17. Јер ме Христос не посла да крштавам, него да проповиједам јеванђеље, не мудрим ријечима, да се не обеснажи крст Христов.
18. Јер је ријеч о крсту лудост онима који гину, а сила Божија нама који се спасавамо.
19. Јер је написано: Погубићу мудрост мудрих, разум разумних одбацићу.
20. Гдје је мудрац? Гдје књижевник? Гдје препирач овога вијека? Зар не претвори Бог мудрост овог свијета у лудост?
21. Пошто, дакле, у премудрости божијој свијет мудрошћу не позна Бога, изволи се Богу да лудошћу проповиједи спасе оне који вјерују.
22. Јер и Јудејци ишту знаке, и Јелини траже мудрост.
23. А ми проповиједамо Христа распетого, Јудејима саблазан, а Јелинима лудост;
24. Онима пак позванима, и Јудејцима и Јелинима, Христа, Божију силу и Божију премудрост.
25. Јер је лудост Божија мудрија од људи, и слабост је Божија јача од људи.
26. Јер гледајте, браћо, на вас позване: нема ту ни много мудрих по тијелу, ни много моћних, ни много племенита рода;
27. Него што је лудо пред свијетом оно изабра Бог да посрами мудре; и што је слабо пред свијетом оно изабра Бог да посрами јаке;
28. И што је неплеменито пред свијетом и понижено изабра Бог, и оно што је ништавно, да уништи оно што јесте,
29. Да се не похвали ни једно тијело пред Богом.
30. Из Њега сте и ви у Христу Исусу, који нам постаде премудрост од Бога и - праведност и освећење и избављење.
31. Да буде као што је написано: Ко се хвали нека се Господом хвали.

2 Апостол проповиједа Христа распетого. Тјелесни човјек и човјек у Духу Светом.

1. И ја дошавши к вама, браћо, не дођох с високом ријечи или мудрошћу да вам јавим свједочанство Божије.
2. Јер расудих да не знам међу вама ишта сем Исуса Христа, и то распетого.
3. И ја бијох међу вама у слабости и у страху и у великом трепету,
4. И ријеч моја и проповијед моја не би у убједљивим ријечима људске мудрости, него у показивању Духа и силе.
5. Да вјера ваша не буде у мудрости људској него у сили Божијој.

6. А мудрост говоримо међу савршенима, али не мудрост овога вијека, ни кнезова овога вијека који су пролазни;
7. Него говоримо премудрост Божију у тајни сакривену, коју предодреди Бог прије вијекова за славу нашу,
8. Коју ни један од кнезова овога вијека није познао; јер да су је познали не би Господа славе разапели.
9. Него као што је написано. Што око не видје, и ухо не чу, и у срце човјеку не дође, оно припреми Бог онима који га љубе.
10. А нама Бог откри Духом својим; јер Дух све испитује, и дубине Божије.
11. Јер ко од људи зна шта је у човјеку осим духа човјекова који је у њему? Тако и шта је у Богу нико не зна осим Духа Божијега.
12. А ми не примисмо духа овога свијета, него Духа који је од Бога, да знамо што нам је даровано од Бога;
13. Што и говоримо, не ријечима наученим од људске мудрости, него наученим од Духа Светог; духовно духовним доказујући.
14. А тјелесни човјек не прима што је од Духа Божијега, јер му је лудост, и не може да разумије, јер се то испитује духовно.
15. Духован пак све испитује, а њега самог нико не испитује.
16. Јер ко познаде ум Господњи да би га поучио? А ми имамо ум Христов.

3 Укоравање због подјела. Темелј Цркве је Христос.

1. И ја, браћо, не могах вам говорити као духовнима него као тјелеснима, као малој дјечи у Христу.
2. Млијеком вас напојих а не јелом, јер још не могосте. Али ни сад још не можете,
3. Пошто сте још тјелесни. Јер све док је међу вама завист и неслога и раздори, зар нисте тјелесни и зар се не владате по човјеку?
4. Јер кад неко говори: Ја сам Павлов, а други ја сам Аполов, зар нисте тјелесни?
5. Ко је, дакле, Павле, а ко Аполос, до служитељи кроз које повјеровасте, и то како Господ свакоме даде?
6. Ја посадах, Аполос зали, али Бог учини да узрасте.
7. Тако нити је што онај који сади, ни онај који залијева, него Бог који чини да расте.
8. А онај који сади и онај који залијева једно су, и сваки ће примити своју плату према своме труду.
9. Јер ми смо Божији сарадници, а ви сте Божија њива, Божија грађевина.

10. По благодати Божијој која ми је дата, ја сам као мудар неимар поставио темељ, а други зида на њему; али сваки нека гледа како зида.
11. Јер темеља другога нико не може поставити осим постојећег, који је Исус Христос.
12. Ако ли ко зида на овоме темељу злато, сребро, драго камење, дрва, сијено, сламу,
13. Свачије ће дјело изићи на видјело; јер ће Дан показати, јер ће се огњем открити, и свачије ће се дјело огњем испитати какво је.
14. Ако остане чије дјело што је назидано, примиће плату;
15. Ако чије дјело изгори, биће оштећен, а сам ће се спасти, но тако као кроз огањ.
16. Не знате ли да сте храм Божији и да Дух Божији обитава у вама?
17. Ако неко разара храм Божији, разориће њега Бог; јер је храм Божији свет, а то сте ви.
18. Нико нека се не вара: ако неко међу вама мисли да је мудар у овоме вијеку, нека буде луд да би био мудар.
19. Јер је мудрост овога свијета лудост пред Богом; јер је написано: Он хвата мудре у њиховом лукавству.
20. И опет: Господ зна помисли мудрих да су ништавне.
21. Зато нека се нико не поноси људима, јер све је ваше:
22. Био Павле, или Аполос, или Кифа, или свијет, или живот, или смрт, или садашње, или будуће, све је ваше,
23. А ви сте Христови, а Христос Божији.

4 Апостолско служење и понижење.

1. Тако да нас људи сматрају као слуге Христове и управитеље тајни Божијих.
2. А од управитеља се, дакле, тражи да се сваки нађе вјеран.
3. А ја најмање марим што ме судите ви или човјечији дан; а ни сам себе не судим.
4. Јер не осјећам ништа на својој савјести, али зато нисам оправдан; а онај који ме суди јесте Господ.
5. Зато не судите ништа прије времена, докле не дође Господ, који ће и осветлити што је сакривено у тами и објавити намјере срца; и тада ће бити свакоме похвала од Бога.
6. А ово, браћо моја, примијених на себе и Апола ради вас, да се од нас научите не мудровати више од онога што је написано, да се не би ради некога надимали један на другога.

7. Јер ко те истиче? Шта ли имаш што ниси примио? А ако си примио, што се хвалиш као да ниси примио?
8. Већ сте се наситили; већ се обогатисте; без нас се зацаристе. О, да се заиста зацаристе, да се и ми с вама зацаримо!
9. Јер мислим да Бог нас апостоле показа посљедње, као на смрт осуђене; јер постасмо приказ и анђелима и људима.
10. Ми луди Христа ради, а ви мудри у Христу; ми слаби, а ви јаки; ви славни, а ми презрени.
11. До овога часа подносимо и глад и жеђ и голотињу и ударце, и потуцамо се,
12. И трудимо се радећи својим рукама. Кад нас грде, благосиљамо; кад нас гоне, трпимо;
13. Кад хуле на нас, молимо; постасмо као сметлиште свијета, свима смеће до данас.
14. Не пишем ово да вас посрашим, него вас поучавам као своју милу дјецу.
15. Јер ако имате и хиљаде учитеља у Христу, али немате много отаца. Јер вас у Христу Исусу ја родих јеванђељем.
16. Молим вас, дакле, угледајте се на мене.
17. Зато вам послах Тимотеја, који ми је чедо љубљено и вјерно у Господу; он ће вас подсетити на путеве моје који су у Христу Исусу, као што свуда у свакој цркви учим.
18. Неки се надуше као да ја нећу доћи к вама.
19. Али ћу вам доћи ускоро, ако Господ хоће, и нећу гледати на ријеч оних надмених, него на силу;
20. Јер Царство Божије није у ријечи него у сили.
21. Шта хоћете? Да дођем к вама са прутом или са љубављу и духом кротости?

5 О коринтском блуднику и односу према злима.

1. Свуда се чује да је блуд међу вама, и то такав блуд какав се ни међу незнабошцима не помиње: да неко има жену оца свога.
2. И ви сте надувени, умјесто да плачете, да би се избацио између вас онај који је учинио то дјело.
3. Јер ја, одсутан тијелом но духом присутан, већ сам осудио, као да сам тамо, онога који је то тако учинио,
4. У име Господа нашег Исуса Христа кад се саберете ви и мој дух, са силом Господа нашега Исуса Христа,
5. Да се такав преда сатани на мучење тијела, да би се дух спасао у дан Господа Исуса.

6. Није добро хвалисање ваше. Не знате ли да мало квасца све тијесто укисели?
7. Одбаците, дакле, стари квасац, да буде ново тијесто, као што сте бесквасни. Јер и Пасха наша Христос, жртвова се за нас.
8. Зато да празнујемо не у квасцу старом, ни у квасцу злоће и неваљалства, него у бесквасним хљебовима искрености и истине.
9. Писах вам у посланици да се не мијешате са блудницима;
10. Али не уопште са блудницима овога свијета, или с користољупцима, или са отимачима, или са идолопоклоницима; јер бисте морали изићи из овога свијета.
11. А сад вам написах да се не мијешате с неким који се брат зове ако је блудник, или користољубац, или идолопоклоник, или опадач, или пијаница, или отимач; с таквим заједно и да не једете.
12. Јер што да судим и онима који су напољу? Зар не судите ви онима који су унутра?
13. А онима који су напољу судиће Бог. И избаците злога између вас самих.

6 Укор због суђења. О неправедницима. О односу према тијелу.

1. Усуђује ли се неко од вас, имајући жалбу на другога, да се суди код неправедних а не код светих?
2. Не знате ли да ће свети судити свијету? А ако ћете ви судити свијету, зар сте недостојни пресуђивања о ситницама?
3. Не знате ли да ћемо анђелима судити, а камо ли у стварима овога свијета?
4. А ви кад имате суђења за ствари овога свијета, узимате за судије оне који у Цркви не значе ништа.
5. На срамоту вама говорим. Зар нема међу вама ни једнога мудра који ће моћи пресудити међу браћом својом?
6. Него се брат са братом суди, и то код невјерних!
7. И то вам је већ сасвим на срамоту што имате парнице међу собом. Зашто радије не претрпите неправду? Зашто радије не поднесете штету?
8. Него ви чините неправду и наносите штету, и то браћи!
9. Или не знате да неправедници неће наслиједити Царства Божијега? Не варајте се: ни блудници, ни идолопоклоници, ни прељубници, ни рукоблудници, ни мужеложници,
10. Ни лакомци, ни лопови, ни пијанице, ни опадачи, ни отимачи, неће наслиједити Царство Божије.
11. И такви бијасте неки; али се опрасте и посветисте и оправдасте именом Господа Исуса Христа и Духом Бога нашега.

12. Све ми је дозвољено, али све не користи; све ми је дозвољено, али не дам да ишта овлада мноме.
13. Јела су за стомак и стомак за јела, али ће Бог и једно и друго укинути. А тијело није за блуд него за Господа, и Господ за тијело.
14. А Бог и Господа васкрсе, и нас ће васкрснути силом својом.
15. Не знате ли да су тјелеса ваша удови Христови? Хоћу ли, дакле, узети удове Христове и од њих начинити удове блуднице? Никако!
16. Или не знате, да ко се са блудницом свеже једно је тијело с њом? Јер је речено: Биће двоје једно тијело.
17. А ко се сједини са Господом, један је дух с Њиме.
18. Бјежите од блуда. Сваки гријех који човјек учини ван тијела је, а који блуднички своме тијелу гријеши.
19. Или не знате да је тијело ваше храм Светога Духа који је у вама, којега имате од Бога и нисте своји?
20. Јер сте купљени скупо. Прославите, дакле, Бога тијелом својим и духом својим, јер су Божији.

7 О браку и безбрачности.

1. А за оно што ми писасте: добро је човјеку да се не дохвати жене.
2. Али због блуда сваки нека има своју жену, и свака нека има својега мужа.
3. Муж нека указује жени дужну љубав, тако и жена мужу.
4. Жена није господар од својега тијела, него муж; тако и муж није господар од својега тијела, него жена.
5. Не забрањујте се једно другоме, сем по договору привремено, да би се предали посту и молитви, па опет да се састанете, да вас сатана не искушава вашим неуздражањем.
6. Али ово говорим као мишљење, а не као заповијест.
7. Јер хоћу да сви људи буду као и ја, али сваки има сопствени дар од Бога, овај овако, онај онако.
8. А нежењеним и удовицама велим: добро им је ако остану као и ја што сам.
9. Ако не могу да се уздржавају, нека се жене и удају; јер је боље женити се и удавати неголи упаљивати се.
10. А ожењеним и удатим заповиједам, не ја него Господ, да се жена од мужа не раздваја;
11. Ако ли се пак и раздвоји, нека остане неударата, или нека се помири с мужем; и муж да не оставља жену.

12. А осталима говорим ја, а не Господ: Ако неки брат има жену невјерујућу и она се приволи да живи с њим, нека је не оставља.
13. И ако нека жена има мужа невјерујућег и он се приволи да живи с њом, нека га не оставља.
14. Јер се невјерујући муж посвети женом, и жена невјерујућа посвети се мужем; иначе дјеца ваша била би нечиста, а сада су света.
15. Ако ли се невјерујући раздваја, нека се раздвоји; брат или сестра у таквом случају нису ропски везани; јер на мир нас је позвао Бог.
16. Јер шта знаш, жено, можда ћеш спасти мужа? Или шта знаш, мужу, можда ћеш спасти жену?
17. Само како Бог свакоме додијели, сваки како га је Господ призвао, онако нека живи. И тако заповиједам по свима Црквама.
18. Је ли ко призван као обрезањан? Нека се не гради необрезањан. Је ли ко призван као необрезањан? Нека се не обрезаје.
19. Обрезање није ништа, и необрезање није ништа, него држање заповијести Божијих.
20. Сваки нека остане у ономе звању у коме је призван.
21. Јеси ли призван као роб? Немој да бринеш, него ако и можеш постати слободан, радије се стрпи.
22. Јер који је као роб призван у Господу, слободњак је Господњи; тако и који је призван као слободњак, роб је Христов.
23. Купљени сте скупо; не будите робови људима.
24. Сваки, браћо, у чему је призван у ономе нека остане пред Богом.
25. А за дјевојке немам заповијести Господње, него дајем савјет, као онај који је стекао милост од Господа да је вјеродостојан.
26. Мислим, дакле, да је то добро због садашње невоље, да је добро човјеку овако бити.
27. Јеси ли се привезао за жену? Не тражи да се раздријесиш. Јеси ли се одријесио од жене? Не тражи жену.
28. Ако ли се и ожениш, ниси сагријесио; и дјевојка ако се уда, није сагријесила. Али ће такви имати невољу тјелесну, а ја бих да вас поштедим.
29. А ово кажем, браћо, да је остало мало времена; од сада и они који имају жене да буду као да их немају,
30. И који плачу као да не плачу, и који се радују као да се не радују, и који купују као да ништа немају,
31. И који овај свијет употребљавају као да га не употребљавају; јер пролази обличје овога свијета.
32. А ја хоћу да сте ви безбрижни. Ко је неожењен брине се за Господње, како ће угодити Господу;

33. А ко је ожењен брине се за овосвјетско, како ће угодити жени.
34. Разликује се и жена од дјевојке. Која је неудата брине се за Господње, како ће угодити Господу, да буде света и тијелом и духом; а која је удата брине се за овосвјетско, како ће угодити мужу.
35. А ово говорим за вашу сопствену корист, не да вам наметнем замку, него за благообразно и истрајно служење Господу, у сабраности.
36. Ако ли пак неко мисли да је ружно за његову дјевојку да буде неудата, и ако тако треба да буде, нека чини шта хоће, не гријеши, нека је уда.
37. А који је постојан у срцу, и није му нужда, а има власт над својом вољом, и ово је одлучио у срцу своме, да задржи своју дјевојку, добро чини.
38. Тако и онај који удаје своју дјевојку добро чини; али који не удаје боље чини.
39. Жена је привезана законом за вријеме док јој живи муж; ако ли јој муж умре, слободна је за кога хоће да се уда, само у Господу.
40. Али је блаженија ако остане тако, по мојему мишљењу; а мислим да и ја имам Духа Божијега.

8 О несаблажњавању слабе браће јелом.

1. А о жртвама идолским познато нам је да сви имамо знање. Знање надима, а љубав изграђује.
2. Ако ли неко мисли да нешто зна, још ништа није сазнао као што треба знати.
3. А ако неко љуби Бога, тога је Бог познао.
4. Што се пак тиче једења идолских жртава, знамо да идол није ништа на свијету, и да нема ниједнога другога Бога осим једнога.
5. Јер ако и има такозваних богова, било на небу било на земљи, као што је много богова и много господа,
6. Али ми имамо само једнога Бога Оца, од којег је све и за којег смо ми, и једнога Господа Исуса Христа, кроз којег је све и ми кроз њега.
7. Али сви немају то сазнање; јер неки, са савјешћу навиклом на идоле, до сада једу као идолску жртву, и њихова савјест, будући слаба, прља се.
8. А јело нас не поставља пред Бога; јер нити добијамо ако једемо, нити губимо ако не једемо.
9. А чувајте се да како ова ваша слобода не постане спотицање слабима.
10. Јер ако тебе, који имаш знање, види неко гдје сједиш за трпезом у идолском храму, неће ли се савјест његова, зато што је слаб, охрабрити да једе идолске жртве?
11. И због твога знања пропада слаби брат, за којег Христос умрије.

12. А тако, гријешећи се о браћу и рањавајући њихову слабу савјест, о Христа се гријешите.

13. Зато, ако јело саблажњава брата мојега, нећу јести меса до вијека, да не саблазним брата својега.

9 Апостолова употреба хришћанске слободе у служби Јеванђеља: свима је био све за спасење.

1. Нисам ли апостол? Нисам ли слободан? Зар нисам видио Исуса Христа, Господа нашега? Нисте ли ви дјело моје у Господу?

2. Ако другима нисам апостол, али вама јесам, јер сте ви печат мојега апостолства у Господу.

3. То је моја одбрана пред онима који ме осуђују.

4. Зар немамо право јести и пити?

5. Зар немамо право сестру жену са собом водити, као и остали апостоли, и браћа Господња, и Кифа?

6. Или само ја и Варнава немамо право ово чинити?

7. Ко икад војује о своме трошку? Ко сади виноград и не једе од рода његова? Или ко чува стадо и од млијека стада не једе?

8. Зар ово говорим по људском? Или не говори ово и Закон?

9. Јер је у Мојсејеву закону написано: Не завезуј уста вољу који врше. Брине ли се то Бог за волове?

10. Или говори управо ради нас? Јер се ради нас написа: да који оре, треба у нади да оре, и који врше у нади да ће примити по својему надању.

11. Ако ми вама посијасмо оно што је духовно, зар је много ако ми од вас пожњемо оно што је тјелесно?

12. Ако се други користе вашим правом, како ли не би ми? Али се ми не користисмо овим правом, него све подносимо да не учинимо какве сметње јеванђељу Христову.

13. Не знате ли да они који врше свету службу од светиње се хране, и који жртвенику служе са жртвеником дијеле?

14. Тако и Господ заповједи да они који јеванђеље проповиједају од јеванђеља живе.

15. А ја од тога ништа не користих. И не написах ово да мени тако буде; јер би ми боље било умријети него да ко моју похвалу уништи.

16. Јер ако проповиједам јеванђеље, нема ми похвале, јер ми и обавеза налаже; и тешко мени ако не проповиједам јеванђеље.

17. Јер ако ово чиним од своје воље, плату имам; ако пак без своје воље, служба ми је повјерена.

18. Каква ми је, дакле, плата? Да благовјестећи бесплатно изложим јеванђеље Христово, да се не користим својим правом у јеванђељу.
19. Јер будући слободан од свију, свима себе учиних робом, да их што више придобијем.
20. И постадох Јудејцима као Јудејац, да Јудејце придобијем; онима који су под законом као под законом, да придобијем оне који су под законом;
21. Онима који су без закона постадох као без закона, премда нисам Богу без закона, него сам у закону Христову, да придобијем оне који су без закона.
22. Слабима постадох као слаб, да слабе придобијем; свима сам био све, да како год неке спасем.
23. А ово чиним за јеванђеље, да будем његов заједничар.
24. Не знате ли да они што трче на тркалишту, трче сви, а један добија награду? Тако трчите да је добијете.
25. А сваки који се бори од свега се уздржава, они пак да добију распаљив вијенац, а ми нераспаљив.
26. Ја, дакле, тако трчим, не као на непоуздано; тако се борим, не као онај који бије вјетар;
27. Него изнуравам тијело своје и савлађујем га, да проповиједајући другима не будем сам одбачен.

10 О јелу и пићу старог Израиља и о хришћанској заједници у причешћу Тијела и Крви Христове.

1. А нећу да не знате, браћо, да оци наши сви под облаком бијаху, и сви кроз море прођоше,
2. И сви се у Мојсеја крстише у облаку и мору;
3. И сви исто јело духовно једоше;
4. И сви исто пиће духовно пише; јер пијаху од духовне стијене која их је слиједила, а стијена бјеше Христос.
5. Али већина од њих не бјеше по Божијој вољи, јер бише побијени у пустињи.
6. А ово бише примјери нама, да не желимо зла као што они жељеше.
7. Нити бивајте идолопоклоници, као неки од њих, као што је написано: Сједе народ да једе и пије, и устаде да игра.
8. Нити да блудничимо, као што неки од њих блудничеше, и паде их у један дан двадесет и три хиљаде.
9. Нити да кушамо Христа, као што неки од њих кушаше, и од змија изгибоше.
10. Нити ропћите као што неки од њих ропташе, и изгибоше од истребитеља.

11. А све ово њима се догађаше за пример, а написа се за поуку нама, на које дође свршетак вијекова.
12. Зато који мисли да стоји нека пази да не падне.
13. Друго вас искушење није снашло осим човјечијега; вјеран је Бог који вас неће пустити да се искушате већма него што можете, него ће учинити са искушењем и крај, да можете поднијети.
14. Зато, љубљени моји, бјегајте од идолопоклонства.
15. Као мудрима говорим; судите ви шта кажем.
16. Чаша благослова коју благосиљамо није ли заједница крви Христове? Хљеб који ломимо није ли заједница тијела Христова?
17. Јер један је хљеб, једно смо тијело многи, пошто се сви од једнога хљеба причешћујемо.
18. Гледајте Израилља по тијелу: који једу жртве нису ли заједничари жртвеника?
19. Шта, дакле, кажем? Да је идол нешто? Или да је идолска жртва нешто?
20. Не, него да оно што незнабошци жртвују, демонима жртвују, а не Богу; а ја нећу да сте ви заједничари са демонима.
21. Не можете пити чашу Господњу и чашу демонску; не можете учествовати у трпези Господњој и у трпези демонској.
22. Зар да разљутимо Господа? Јесмо ли јачи од њега?
23. Све ми је слободно, али све не користи; све ми је слободно, али све не изграђује.
24. Нико нека не тражи што је његово, него сваки оно што је другога.
25. Све што се продаје на тржишту једите, ништа не испитујући савјести ради;
26. Јер је Господња земља и све што је на њој.
27. Ако ли вас неко од невјерника зове, и хоћете ићи, једите све што вам се принесе, ништа не испитујући савјести ради.
28. Ако ли вам неко рече: Ово је идолска жртва, не једите ради онога који вас извијести и ради савјести; јер је Господња земља и све што је на њој.
29. Али не говорим за савјест твоју, него другога. Јер зашто да моју слободу суди савјест другога?
30. Ако ја с благодарношћу једем, зашто да ме руже за оно за што ја благодарим?
31. Ако, дакле, једете, ако ли пијете, ако ли што друго чините, све на славу Божију чините.

32. Не будите на спотицање ни Јудејцима, ни Јелинима, ни Цркви Божијој.

33. Као што и ја у свему свима угађам, не тражећи корист своју него многих, да се, спасу.

11 О предању, молитви, и односу мужа и жене. О светој Евхаристији и учешћу у њој.

1. Угледајте се на мене, као и ја на Христа.

2. Хвалим вас пак, браћо, што све моје памтите, и држите предања као што вам предадох.

3. Али хоћу да знате да је свакоме мужу глава Христос, а муж је глава жени, а Бог је глава Христу.

4. Сваки муж који се с покривеном главом моли Богу или пророкује, срамоти главу своју.

5. И свака жена која се гологлава моли Богу или пророкује, срамоти главу своју; јер је једно исто као и ошишана.

6. Јер ако се жена не покрива, нека се и шиша; ако ли је стидно жени шишати се или бријати се, нека се покрива.

7. Али муж не треба да покрива главу, јер је слика и слава Божија; а жена је слава мужевљева.

8. Јер није муж од жене, него жена од мужа,

9. Пошто муж не би саздан ради жене, него жена ради мужа.

10. Зато жена треба да има власт на глави ради анђела.

11. Ипак, у Господу нити је муж без жене ни жена без мужа.

12. Јер као што је жена од мужа, тако је и муж кроз жену а све је од Бога.

13. Сами у себи судите: је ли лијепо да се жена гологлава Богу моли?

14. Зар вас и сама природа не учи да је мужу срамота ако има дугачку косу,

15. А жени је слава ако има дугачку косу? Јер јој је коса дата умјесто покривала.

16. Ако ли неко мисли да се свађа, ми таквога обичаја немамо, нити Цркве Божије.

17. А ово заповиједајући не хвалим вас, јер се не сакупљате на боље него на горе.

18. Јер прије свега, кад се сакупљате у Цркву, чујем да постоје подјеле међу вама, и нешто од тога вјерујем.

19. Јер треба и подвајања да буду међу вама, да се покажу који су постојани међу вама.

20. Кад се, дакле, сакупљате на једно мјесто, не једе се вечера Господња;
21. Јер свако своју вечеру прије других једе, те један гладује а други се опија.
22. Зар немате кућа да једете и пијете? Или презирете Цркву Божију и срамотите оне који немају? Шта да вам кажем? Хоћу ли вас зато похвалити? Не похваљујем.
23. Јер ја примих од Господа што вам и предадох, да Господ Исус оне ноћи кад бјеше предан, узе хљеб,
24. И захваливши преломи и рече: Узмите, једите, ово је тијело моје, које се за вас ломи; ово чините у мој спомен.
25. Исто тако и чашу, по вечери, говорећи: Ова је чаша Нови Завјет у мојој крви; ово чините, кад год пијете, у мој спомен.
26. Јер кад год једете овај хљеб и чашу ову пијете, смрт Господњу објављујете, докле не дође.
27. Тако који једе овај хљеб или пије чашу Господњу недостојно, биће крив тијелу и крви Господњој.
28. Али човјек нека испитује себе, и тако од хљеба нека једе и од чаше нека пије.
29. Јер који недостојно једе и пије, суд себи једе и пије, не разликујући тијела Господњега.
30. Зато су међу вама многи слаби и болесни, и доста их умире.
31. Јер да смо сами себе испитивали, не бисмо били осуђени.
32. А кад нам суди Господ, кара нас, да не будемо осуђени са свијетом.
33. Стога, браћо моја, кад се састајете да једете, ишчекујте један другога.
34. Ако ли је неко гладан, нека једе код куће, да се на осуду не састајете. А остало уредићу кад дођем.

12 О духовним даровима и јединству Тијела Христовог - Цркве.

1. А о духовним даровима, браћо, нећу да не знате.
2. Знате да кад бијасте незнабошци идосте безгласним идолима, како вас одвођаху.
3. Зато вам дајем на знање, да нико ко Духом Божијим говори не каже: Анатема на Исуса! И нико не може рећи: Исус је Господ, осим Духом Светим.
4. Различни су дарови, али је Дух исти.
5. И различне су службе, али је Господ исти.
6. И различна су дјјства, али је исти Бог који дјјствује све у свима.
7. Но свакоме се даје пројава Духа на корист.

8. Јер једноме се даје кроз Духа ријеч мудрости; а другоме ријеч знања по истом Духу;
9. А другоме вјера истим Духом; а другоме дарови исцјелјивања истим Духом;
10. А другоме чињење чудеса, а другоме пророштво, а другоме разликовање духова, а другоме различни језици, а другоме тумачење језика.
11. А све ово чини један и исти Дух, дијелећи свакоме понаособ како хоће.
12. Јер као што је тијело једно и има удове многе, а сви удови једнога тијела, иако су многи, једно су тијело, тако и Христос.
13. Јер се и једним Духом сви ми крстисмо у једно тијело, били Јудејци, или Јелини, или робови, или слободни; и сви смо једним Духом напојени.
14. Јер и тијело није један уд него многи.
15. Ако рече нога: Пошто нисам рука, нисам од тијела; зар ипак није од тијела?
16. И ако рече ухо: Пошто нисам око, нисам од тијела; зар ипак није од тијела? Ако би све тијело било око, гдје је онда слух?
17. Ако би све било слух, гдје је мирисање?
18. А сада, Бог постави удове у тијелу, сваки поједини од њих како хтједе.
19. А ако би сви били један уд, гдје је тијело?
20. Сада пак, многи су удови, а једно тијело.
21. А око не може рећи руци: Не требаш ми; или опет глава ногама: Не требате ми.
22. Него, шта више, који се удови тијела чине да су слабији, неопходни су;
23. И који нам се чине мање часни на тијелу, њима придајемо већу част;
24. И неугледни наши удови имају већи углед, док оним угледним то не треба. Али Бог тако сложи тијело давши слабом уду већу част,
25. Да не буде раздора у тијелу него да се удови подједнако брину један за другога.
26. И ако страда један уд, с њим страдају сви удови; а ако ли се један уд прославља, с њим се радују сви удови.
27. А ви сте тијело Христово, и удови понаособ.
28. И ове постави Бог у Цркви: прво апостоле, друго пророке, треће учитеље, затим чудотворце, онда дарове исцјелјивања, помагања, управљања, различитих језика.

29. Јесу ли сви апостоли? Јесу ли сви пророци? Јесу ли сви учитељи?
Јесу ли сви чудотворци?

30. Имају ли сви дарове исцјелјивања? Говоре ли сви језике? Да ли сви тумаче?

31. А ревнујте за веће дарове. И показаћу вам још узвишенији пут.

13 Химна љубави.

1. Ако језике човјечије и анђеоске говорим, а љубави немам, онда сам као звоно које јечи, или кимвал који звечи.

2. И ако имам дар пророштва и знам све тајне и све знање, и ако имам сву вјеру да и горе премјештам, а љубави немам, ништа сам.

3. И ако раздам све имање своје, и ако предам тијело своје да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не користи.

4. Љубав дуго трпи, благотворна је, љубав не завиди, љубав се не горди, не надима се,

5. Не чини што не пристоји, не тражи своје, не раздражује се, не мисли о злу,

6. Не радује се неправди, а радује се истини,

7. Све сноси, све вјерује, свему се нада, све трпи.

8. Љубав никад не престаје, док ће пророштва нестати, језици ће замукнути, знање ће престати.

9. Јер дјелимично знамо, и дјелимично пророкујемо;

10. А када дође савршено, онда ће престати што је дјелимично.

11. Кад бијах дијете, као дијете говорих, као дијете мишљах, као дијете размишљах; а када сам постао човјек одбацио сам што је дјетињско.

12. Јер сад видимо као у огледалу, у загонетки, а онда ћемо лицем у лице; сад знам дјелимично, а онда ћу познати као што бих познат.

13. А сад остаје вјера, нада, љубав, ово троје; али од њих највећа је љубав.

14 О дару језика и пророштва и о изграђивању Цркве.

1. Држите се љубави, и старајте се за духовне дарове, а особито да пророкујете.

2. Јер који говори језик, не говори људима него Богу; јер нико не разумије, пошто он духом говори тајне.

3. А који пророкује говори људима за називање и бодрене и утјешење.

4. Јер који говори језик себе изграђује, а који пророкује Цркву изграђује.

5. А хтио бих да сви говорите језике, а особито да пророкујете; јер је већи онај који пророкује него онај који говори језике, сем ако и тумачи,

да се Црква изграђује.

6. А сад, браћо, ако дођем к вама говорећи језике, шта ћу вам користити ако вам не будем говорио или у откривењу, или у познању, или у пророштву, или у поуци?

7. И бездушне ствари које дају глас, било свирала или гусле, ако не дају разговијетне гласове, како ће се разумјети шта се свира или гуди?

8. Јер, ако труба да нејасан глас, ко ће се припремити за бој?

9. Тако и ви, ако речете језиком неразумљиву ријеч, како ће се знати шта говорите? Јер ћете говорити у вјетар.

10. Ма колико да је на свијету врста гласова, али ниједан од њих није без значења.

11. Ако, дакле, не знам значење гласа, бићу туђин ономе који говори, и онај који говори биће мени туђин.

12. Тако и ви. будући да сте ревнитељи духовних дарова, трудите се да изобилујете у онима који су за изграђивање Цркве.

13. Зато, који говори језик, нека се моли Богу да и тумачи.

14. Јер ако се тим језиком молим Богу, мој дух се моли, а ум је мој без плода.

15. Шта треба, дакле? Молићу се Богу духом; а молићу се и умом: хвалићу Бога духом, а хвалићу и умом.

16. Јер ако благосиљаш духом, како ће онај који заузима мјесто обичног вјерника рећи амин на твоје благодарење, кад не зна шта говориш?

17. Јер ти добро благодариш, али се други не изграђује.

18. Благодарим Богу мојему што говорим језике више од свију вас.

19. Али у Цркви волим рећи пет ријечи умом својим, да и друге поучим, неголи хиљаде ријечи језиком.

20. Браћо, не будите дјеца умом, него злоћом дјетињите, а умом будите савршени.

21. У Закону је написано: Туђим језицима и туђим уснама говорићу народу овоме, и ни тако ме неће послушати, говори Господ.

22. Тако су језици не знак вјерујућим, него невјерујућим, а пророштво не невјерујућим, него вјерујућим.

23. Ако се, дакле, скупи сва Црква на једно мјесто, па сви узговоре језике, а уђу неупућени или невјерујући, неће ли рећи да лудујете?

24. А ако сви пророкују, и уђе какав невјерујући или неупућени, бива покаран од свију и суђен од свију,

25. И тако тајне срца његова бивају откривене; и тада ће пасти ничице и поклониће се Богу, објављујући да је заиста Бог са вама.

26. Шта, дакле, браћо? Када се сабирате сваки од вас има псалам, има поуку, има језик, има откривење, има тумачење; све нека буде за изграђивање.

27. Ако неко говори језик, онда нека их по двојица, или највише тројица, и то редом, а један нека тумачи.

28. Ако ли не буде тумача, нека ћути у Цркви, а нека говори самоме себи и Богу,

29. А пророци два или три нека говоре, а други нека расуђују.

30. Ако ли се открије другоме који сједи, први нека ућути.

31. Јер можете пророковати сви, један по један, да сви уче, и сви да се тјеше.

32. И духови пророчки поковају се пророцима.

33. Јер Бог није Бог нереда, него мира.

34. Као по свима Црквама светих, жене ваше у Црквама да ћуте; јер њима није допуштено да говоре, него да се поковају, као што и Закон говори.

35. Ако ли хоће шта да науче, нека код куће питају своје мужеве; јер је неприлично жени да говори у Цркви.

36. Еда ли од вас ријеч Божија изиђе? Или само до вас дође?

37. Ако ко сматра да је пророк или духован, нека разумије шта вам пишем, јер су ово Господње заповијести.

38. Ако ли ко неће да зна, нека не зна.

39. Тако, браћо моја, ревнујте да пророкујете, и језике говорити не забрањујте.

40. А све нека бива благообразно и уредно.

15 О Васкрсењу Христовом и васкрсењу мртвих.

1. Али вама напомињем, браћо, јеванђеље које вам проповиједах, које и примисте, у коме и стојите,

2. Кроз које се и спасавате, ако држите онако како вам проповиједах, осим ако узалуд не повјеровасте.

3. Јер вам најприје предадох што и примих, да Христос умрије за гријехе наше по Писму,

4. И да би погребен, и да је устао трећи дан, по Писму,

5. И да се јавио Кифи, затим Дванаесторици;

6. Потом се он јавио одједном више од пет стотина браће, од којих су већина и сада живи, а неки се упокојише.

7. Потом се јавио Јакову, затим свима апостолима;

8. А посліје свију, као каквом недоношчету, јавіо се и мени.
9. Јер сам ја најмањи од апостола, који нисам достојан назвати се апостол, зато што гоних Цркву Божију.
10. Но благодаћу Божијом јесам што јесам, и благодат његова која је у мени не оста празна, него се потрудих више од свију њих, али не ја, него благодат Божија која је са мном.
11. Било, дакле, ја било они, тако проповиједамо, и тако повјеровасте.
12. А ако се Христос проповиједа да је устао из мртвих, како неки међу вама говоре да нема васкрсења мртвих?
13. А ако нема васкрсења мртвих, то ни Христос није устао.
14. А ако Христос није устао, онда је празна проповијед наша, па празна и вјера ваша.
15. А показујемо се и лажни свједоци Божији што свједочисмо против Бога да васкрсе Христа, којега не васкрсе, ако, дакле, мртви не устају.
16. Јер ако мртви не устају, то ни Христос није устао.
17. А ако Христос није устао, узалуд вјера ваша: још сте у гријесима својим.
18. Онда и они који уснуше у Христу, пропадоше.
19. И ако се само у овоме животу надамо у Христа, јаднији смо од свију људи.
20. Но заиста је Христос устао из мртвих, те постаде првенац оних који су умрли.
21. Јер пошто је кроз човјека смрт, кроз човјека је и васкрсење мртвих.
22. Јер као што у Адаму сви умиру, тако ће и у Христу сви оживјети.
23. Но сваки у своме реду: првенац Христос, потом, о његову доласку, они који су Христови:
24. Онда крај, кад преда Царство Богу и Оцу, кад укине свако поглаварство и сваку власт и силу.
25. Јер он треба да царује док не положи све непријатеље под ноге своје.
26. Посљедњи непријатељ укинуће се - смрт.
27. Јер све покори под ноге његове. А када каже да му је све покорено, очигледно, осим Онога који му покори све.
28. А кад му све покори, онда ће се и сам Син покорити Ономе који му све покори, да буде Бог све у свему.
29. Иначе, шта ће чинити они који се крштавају за мртве; ако мртви уопште не васкрсавају? Зашто се и крштавају за мртве?
30. Зашто се и ми излажемо опасности сваки час?

31. Сваки дан умирем, тако ми, браћо, ваше похвале, коју имам у Христу Исусу Господу нашем.
32. Јер ако се по човјеку борих са звјеровима у Ефесу, каква ми је корист? Ако мртви не устају - да једемо и пијемо, јер сутра ћемо умријети!
33. Не варајте се: Зли разговори кваре добре обичаје.
34. Отријезните се као што треба, и не гријешите; јер неки не познају Бога; на срамоту вама кажем.
35. Али рећи ће неко: Како ће устати мртви? И у каквом ће тијелу доћи?
36. Безумниче, оно што ти сијеш неће оживјети ако не умре.
37. И што сијеш, не сијеш тијело које ће настати, него голо зрно, било пшенично или неко друго.
38. А Бог му даје тијело како хоће, и свакоме сјемени своје тијело.
39. Није свако тијело исто тијело, него је друго тијело човјечије, а друго тијело животињско, а друго риблије, а друго птичије.
40. И постоје тјелеса небеска и тјелеса земаљска; али је друга слава небеских а друга земаљских.
41. Друга је слава сунца, а друга слава мјесеца, и друга слава звијезда, јер се звијезда од звијезде разликује у слави.
42. Тако и васкрсење мртвих: сије се у распаљивости, устаје у нераспаљивости;
43. Сије се у бешчашћу, устаје у слави; сије се у немоћи, устаје у сили;
44. Сије се тијело душевно, устаје тијело духовно. Постоји тијело душевно и постоји тијело духовно.
45. Тако је и написано: Први човјек Адам постаде душа жива, а посљедњи Адам дух који оживљује.
46. Али није прво духовно, него душевно, потом духовно.
47. Први човјек је од земље, земљан; други човјек је Господ са неба.
48. Какав је земљани, такви су и земљани; и какав је небески, такви су и небески.
49. И као што носисмо слику земљанога, тако ћемо носити и слику небескога.
50. А ово кажем, браћо, да тијело и крв не могу наслиједити Царства Божијега, нити распаљивост наслеђује нераспаљивост.
51. Ево вам казујем тајну: Сви нећемо помријети, а сви ћемо се промијенити,
52. Уједанпут, у трену ока, при посљедњој труби; јер ће затрубити, и мртви ће васкрснути нераспаљиви, и ми ћемо се промијенити.

53. Јер треба ово распадљиво да се обуче у нераспадљивост, и ово смртно да се обуче у бесмртност.

54. А кад се ово распадљиво обуче у нераспадљивост, и ово смртно обуче у бесмртност, онда ће се испунити она ријеч што је написана: Побједа прождрије смрт.

55. Гдје ти је, смрти, жалац? Гдје ти је, пакле, побједа?

56. А жалац је смрти гријех, а сила је гријеха закон.

57. А Богу хвала који нам даде побједу кроз Господа нашега Исуса Христа.

58. Зато, браћо моја мила, будите чврсти, непоколебиви, напредујте непрестано у дјелу Господњем, знајући да труд ваш није узалуд у Господу.

16 О милостињи за сиромашне у Јерусалиму. Поуке и поздрави.

1. А што се тиче милостиње за свете, као што уредих по Црквама галатијским, тако чините и ви.

2. Сваког првог дана недјеље, нека сваки од вас оставља код себе сакупљајући колико може, да не бивају прикупљања онда када дођем.

3. А када дођем, оне које изаберете послаћу са писмима у Јерусалим да однесу вашу милостињу.

4. А ако буде вриједно да и ја идем, поћи ће са мном.

5. А вама ћу доћи кад прођем Македонију, јер ћу проћи кроз Македонију;

6. А код вас, можда ћу се задржати или и презимити, да ме ви отпратите куда пођем.

7. Јер нећу да вас видим сада узгредно, него се надам да неко вријеме останем код вас, ако допусти Господ.

8. А у Ефесу ћу остати до Педесетнице;

9. Јер ми се отворише велика врата за рад, и противника је много.

10. А ако дође Тимотеј, гледајте да буде код вас без страха; јер он ради дјело Господње као и ја.

11. Зато нико да га не презре. Испратите га с миром да дође к мени, јер га чекам са браћом.

12. А што се тиче брата Апола, много га молих да дође к вама са браћом; и свакако не бјеше воља да сада дође, али ће доћи кад буде прилика.

13. Бдите, стојте у вјери, мушки се држите, снажите се.

14. Све да вам бива у љубави.

15. Молим вас пак, браћо, знате за дом Стефанинов да је првенац из Ахаје, и да себе посветише служењу светима;

16. Да се и ви покоравате таквима, и свакоме који помаже и труди се.
17. А радујем се доласку Стефанина и Фортуната и Ахајика, јер ми они попунише ваше одсуство;
18. Јер умирише дух мој и ваш. Уважавајте, дакле, такве.
19. Поздрављају вас Цркве азијске. Поздрављају вас много у Господу Акила и Прискила са домаћом својом црквом.
20. Поздрављају вас сва браћа. Поздравите се међусобно цјеливом светим.
21. Поздрав је мојом руком, Павловом.
22. Ако неко не љуби Господа Исуса Христа, нека је анатема. Маран ата^[1]
23. Благодат Господа нашега Исуса Христа с вама.
24. Љубав моја са свима вама у Христу Исусу. Амин.

Напомене

1. Арамејски израз: "Господ долази" или "Господе, дођи".

// [Пројекат Растко](#) / [Богословље](#) / [Нови завјет](#) //
[[Промена писма](#) | [Претраживање](#) | [Мапа Пројекта](#) | [Контакт](#) | [Помоћ](#)]